

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Kérelem

a hátrálékos tagdíjak befizetésére.

Egyesületünk igazgatóválasztmánya folyó hó 8-án tartott rendes ülésén a tagdíjjal hátrálékban lévő tagtársak névsorának lapunk júniusi számában való közzétételét határozta el.

Minthogy sok esetben a hátrálék kiegyenlítését arra a körülményre vezethetjük vissza, hogy pontos összegéről tagtársainknak tudomásuk nem volt, lapunk jelen számával egyidejűleg összes hátrálékosaink külön értesítést is kaptak a nevükön nyilvántartott hátrálék feltüntetésével.

Tisztelettel kérjük újból tagtársainkat, hogy egyesületünk működését, lapunk zavartalan megküldését kötelezettségeik teljesítésével lehetővé tenni és a közölt hátrálékot, esetleg részletekben, az idecsatolt postatakarékpénztári befizetési lap felhasználásával, vagy postautalványon mielőbb kiegyenlíteni szíveskedjék.

Az Országos Erdészeti Egyesület.

Jegyzőkönyv

felvétel az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának 1936. évi március hó 31-én délelőtt 11 órakor tartott üléséről.

Jelen voltak: báró Waldbott Kelemen elnök, Térfi Béla, ifj. gróf Teleki József alelnökök, Biró Zoltán ügyvezető, dr. Ajtai Sándor, gróf Andrassy Sándor, Beyer Jenő, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, Fiedler Jenő, gróf Festetics Kristóf, Földváry Miksa, Karsai Károly, gróf Mailáth György, Nagyszalánczy Brunó, Onczay László, Orosz Antal, Osztrolezky Miklós, Papp Béla, báró Prónay Gábor, Rimler Pál, Urbánfy Ignác, Véssey Mihály, Vuk Gyula, Walla Ferenc választmányi tagok és Mayer Zoltán segédtitkár.

báró Waldbott Kelemen elnök: Üdvözlöm a megjelent Urakat és az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy az ülés határideje a választmányi tag Urakkal kellő időben írásban közölve lett és hogy az ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: Fekete Zoltán, báró Inkey Pál, Ivanich Ferenc, gróf Károlyi Gyula, gróf Keglevich Gyula, Kiss Ferenc, Kovács Gábor, Lány Géza, ifj. gróf Mailáth József, Matusovits Péter, Molcsányi Gábor, herceg Montenuovo Nándor, báró Prónay György, Sehenkengél László, gróf Széchényi Károly és Takách Zsigmond választmányi tag Urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Czillinger János és Karsai Károly választmányi tag Urakat kérem fel.

A mai választmányi ülés összehívására az egyesület ügyvezetőjének az az indítványa adott alapot, amelyet másolatban a választmányi tag Uraknak is megküldöttünk.

Ismeretes a t. Igazgatóválasztmány előtt, hogy a Faforgalmi Rt-gal a magyar tűzifa felvásárlására vonatkozólag kötött megállapodás érvénye már csak a befejezés előtt álló 1935—36. évi termelésből származó tűzifára terjed ki.

Feleslegesnek tartom a t. Igazgatóválasztmány előtt külön részletezni azokat az előnyöket, amelyek a tűzifaárak állandósulása tekintetében ebből a megállapodásból a magyar erdőgazdaságra és az egész magyar fapiaera háramlottak.

Szükségesnek tartom azonban, hogy még egy körülményre külön is rámutassak, ami az egész magyar közgazdaság, de különösen az erdőgazdaság szempontjából — véleményem szerint — még fontosabb, mint a tűzifa árának az állandósulása.

Ez pedig az a tény, hogy az érvényben lévő árvédelmi intézkedések lehetővé tették olyan tűzifaválasztékok előnyös értékesítését, amelyeknek a termelésére a régebbi időkben még gondolni sem lehetett.

A gyéritések, a tisztítások anyaga, ami azelőtt állandó tehertételét alkotta az erdőgazdaságnak, ma a helyi fogyasztásban minden nehézség nélkül értékesíthető.

Azt hiszem, nem sokat hibáznunk, ha legalább 25—30.000 kocsi rakományra becsüljük azt a famennyiséget, ami az elmúlt évben ezekből a választékokból piacra került.

Nemcsak a kereskedelmi mérlegnek 5—6 millió pengővel való javulását jelentette ez a tény, de munkabérben és fuvarbérben közel ugyanannyit jelentett az erdős vidékek gazdasági munkásai és fuvarozással foglalkozó kiscgazdái részére ebben az időben, amikor más gazdasági ág részükre munkaalkalmat nyújtani nem tudott.

Sőt ez az összeg, véleményem szerint, legalább a felével emelkedik akkor, ha figyelembe vesszük, hogy ezeknek a termékeknek a túlnyomó részét a környék lakossága felaprítva szállította be a vidék közeli fogyasztási gőpontjaiba.

Magára az erdőgazdaságra nézve pedig jelentette ez a körülmény azt a szinte kiszámíthatatlan értékű előnyt is, hogy a fiatalosainkat, középkorú állományainkat meg tudjuk szabadítani az értéktelen, a jövőendő állomány fejlődését csak akadályozó gyomfaktól és sarjaktól.

Úgy vélem, a magyar mezőgazdaságnak lényeges érdeke fűződik ahhoz, hogy ezek a lehetőségek az erdőgazdaság részére továbbra is megmaradjanak. Mivel pedig az ilyen intézkedések előkészítése mindig hosszabb időt vesz igénybe, másrésről pedig indokolt volna, ha az árvédelmi intézkedések a következő termelés megkezdése előtt már érvényre jutnának szükségesnek tartom azt, hogy ezzel a kérdéssel mielőbb foglalkozzunk.

Véleményem szerint az Országos Erdészeti Egyesületre és a magyar erdőgazdaságra közömbös az, hogy egyénileg ki, illetőleg kik fogják ezt az árvédelmi intézkedést lebonyolítani, az egyesület hivatása ezen a téren csupán az, hogy a feltételek és módozatok megállapításában kérje a kormányzatot a szükséges intézkedések foganatosítására.

A kérdés megoldásánál azután bennünket csak az érdekel, hogy a megbízandó érdekeltségi csoport amellet, hogy anyagilag megfelelő biztosítékot nyújt, egyúttal a magyar erdőgazdaság és az egész közgazdaság érdekeit a lehető legteljesebb mértékben szolgálja.

Kétségtelen, hogy az ilyen intézkedéseknek sok kisebb hibája, mondhatjuk gyermek-betegsége volt, amelynek egy részét a kormányzat az Intéző Bizottság javaslata alapján orvosolta, éspedig olyan kétségtelen az

is, hogy a multak tanulságainak megfelelő leszűrése esetén még sok tekintetben tudjuk a rendszert tökéletesíteni.

A javaslat, amit az egyesület ügyvezetője tett, már az eddigi tapasztalatokból igen sokat figyelembe vett.

Semmi akadályja nincs azonban annak, hogy ezen felül is figyelembe vegyünk minden olyan egészséges gondolatot, amely a cél elérését, a magyar erdőgazdaság védelmét a lehető legkisebb mértékű korlátozással biztosítja.

Mivel a javaslatot az Urak már méltóztatnak ismerni, annak felolvasását mellőzöm, s egyenest arra fogom kérni az Urakat, hogy az indítványhoz érdemileg méltóztassanak hozzászólni.

Walla Ferenc: Utal arra, hogy a mult év márciusában tartott igazgató választmányi ülésen bizonyos ellentétek robbantak ki éppen a tűzifa kötött forgalmának kérdésével kapcsolatban, amelyek sajnálatosképpen megbontották az egyesületnek tradicionális és a mai nehéz viszonyok között kétszeresen életfeltételt jelentő egységét. Tudomása szerint Elnök Úr úgy intézkedett, hogy a felmerült személyi és tárgyi ellentétek dolgában egy háromtagú bizottság folytassa le a szükséges vizsgálatot és igyekezzék a kellő összhangot javasolni megteremteni. Minthogy a bizottság még nem fejezte be működését, javasolja, hogy a tárgysorozat első pontja vétessék le a napirendről és érdemleges tárgyalására csak a fennálló differenciák kiküszöbölése után kerüljön sor. Úgy véli, célszerű lenne, ha az Elnök Úr ilyen értelemben utasítaná a kijelölt bizottságot. A tűzifa árvédelmét szabályozó intézmény érdemleges tárgyalását a legközelebbi választmányi ülés programjába kívánja felvenni.

Czillinger János: Általánosságban óhajt hozzászólni a kérdéshez. A felvetett probléma az egész magyar erdőgazdaság szempontjából életbevágóan fontos, ezért nézete szerint nem lehet arról rövid időn belül határozni. Tehát szükségesnek látná a kérdés megvitatására egy külön bizottság kiküldését, amelynek feladata lenne egy minden részletre kiterjedő elabórátum kidolgozása. A bizottságban ellentétes véleményeket is megfelelő szöveghez kell juttatni és a tervezetet az elmúlt évek tapasztalatai alapján összeállítani.

Osztróluczky Miklós: Meglepetésének ad kifejezést, mert nem volt tudomása személyi és tárgyi ellentétekről. Ezekről eltekintve szükségesnek tartja a felvetett kérdés érdemleges tárgyalását, mert az idő sürget és a multban is főleg abból származtak súlyos nehézségek, hogy a tárgyalások többségéig elhúzódtak. Nem hiszi, hogy bizonyos ellentéteket fix terminusra elintézni lehessen és még kevésbé tudja belátni, hogy súlyos gazdasági problémák megvitatásába személyes differenciák beleszólhassanak. Feltétlenül mielőbbi tárgyalását kéri az árvédelmi szervre vonatkozó javaslatnak.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Hangsúlyozza, hogy mint az egyesület vezetője nem vállalhatja a felelősséget a tárgyalások elhúzódásáért, mert éppen a multak tapasztalatai, az előttünk álló nyári szünet, kétszeresen figyelmeztetnek a dolog sürgősségére. Az egész magyar erdőgazdaságnak, elsősorban a birtokosoknak eminens érdekei fűződnek a mielőbbi megoldáshoz, mert az őszi faeladási igényben az új rendszernek fell már érvényben lennie.

Ügyvezető: Hangsúlyozza, hogy azért tartja sürgősnek a kérdés megoldását, mert a szabályozás új módját a folyó évi április végén bejelentett ideai készletekkel kapcsolatban is érvénybe lehetne már léptetni, ami a forgalom zavartalan lebonyolítása szempontjából lényeges könnyítést jelentene. Nem tartja célszerűnek a halasztást, mert áprilisban az erdőtvény végrehajtási utasításának tárgyalása fogja igénybe venni a választmányi idejét és májusban már késő lesz megindítani a vitát. Czillinger se mond-

hatja, hogy a kérdés nincs kellően előkészítve, mert javaslatában részletesen kitért minden körülményre és ezt a javaslatot minden választmányi tag megkapta másolatban még két héttel az ülés előtt.

Czillinger János: Átérzi a felelősség súlyát, ami az elnökségre nehezedik. De éppen ezért fontosnak tartja, hogy a szóbanforgó nagykihátású közgazdasági ügyet a rendes eljárástól eltérő módon, külön bizottságban is tárgyalassa le az egyesület. Nézete szerint a kérdésnek alapelemeit is újból meg kell vizsgálni. Erre vonatkozott az a célzás, hogy a javaslat nem terjeszkedett ki minden körülményre.

Ügyvezető: Leglényegesebbnek tartja, hogy a választmány legalább elvben foglaljon állást, szükség van-e árvédelmi intézkedésekre vagy sem.

Czillinger János: Nézete szerint a végrehajtási utasítások tárgyalásával kapcsolatban lehetne egy-egy órát a kérdésnek szentelni.

Ügyvezető: Kifejti, hogy az egyesület személyzetének teljesítőképessége sem korlátlan. A 470. oldalas végrehajtási utasításnak tárgyalása több napot fog igénybe venni, amikor a délelőtti eredmények délutánig, a délutániak másnap reggelig lesznek feldolgozandók. Teljes lehetetlenség tehát abban az időben egyébvel is foglalkozni.

Osztrólczy Miklós: Javasolja, hogy minden halasztás mellőzésével a választmány már most foglaljon állást, szükségesnek tartja-e az árvédelmi intézkedések fenntartását vagy sem. Ennek a kérdésnek elbírálásánál személyes differenciák nem képezhetnek akadályt. Három év alatt mindenki leszűrhetje a maga véleményét, aki pedig ezt elmulasztotta, az további egy hónap után sem nyer tiszta képet a dologról.

Gróf Esterházy Möríc: Tudomása szerint személyi ellentétekről már nincs szó. Az elnök úr által delegált bizottság éppen azoknak a tárgyi differenciáknak kivizsgálásával foglalkozik, amelyek az eddigi árvédelmi szerv működésével kapcsolatban merültek fel. Szükségesnek véli, hogy a bizottság minél előbb fejezze be működését, tegyen jelentést róla olyan értelemben, hogy abból tisztán megállapítható legyen, mik voltak a hibák a multban s hogyan lehetne ezeket reparálni. Egyebekben ugyancsak szükségesnek tartja, hogy a napirendre tűzött kérdés részletes megvitatása egy külön bizottság hatáskörébe utaltassék, amelynek javaslatához a választmánynak is módjában lesz még hozzászólni.

Térfi Béla: Előadja a bizottság kiküldésének történetét. Az eredetileg három tagból álló bizottság a személyes kérdéseket félreértette, mert az egyik érdekelt fél bejelentette, hogy nem hajlandó alávetni magát a bizottság döntésének és azután a tárgyi differenciák elbírálása céljából hat-tagúvá egészítette ki magát. A panaszirat, a reá adott válasz, valamint egy újabbán beérkezett előterjesztés meglehetősen terjedelmes irattömeget képvisel, amihez még további adatok beszerzésének szükségessége járul. Az eljárás befejezése tehát rövid időn belül nem várható, azonban nézete szerint ez nem akadály annak, hogy a jövőre vonatkozó intézkedéseket illetően a tárgyalások a bizottság döntésétől függetlenül már most megindulhassanak.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Nézete szerint a multban sérelmezett körülmények tisztázásától függővé tenni a jövőre vonatkozó tervezetet káros és felesleges halogatás lenne és indítványozza az előadói javaslat mielőbbi érdemben való tárgyalását.

Dr. Ajtai Sándor: Sérelmezi az előadói javaslatnak azt a kitételét, amely a miniszterium eljárását az igazolványok kiadásánál ötletszerűnek mondja. Szerinte az egyesület ügyvezetője tudhatja legjobban, milyen komoly és alapos tárgyalás előzi meg mindig egy-egy miniszteri rendelet megszületését, ezért kötelességének érzi, hogy ezen beállítás ellen leghatározottabban állást foglaljon.

Ügyvezető: Hangsúlyozza, hogy minden bántó szándék távol állt tőle és az „ötletszerű“ jelzővel pusztán arra az esetre célzott, amikor egy

izben az Intéző Bizottságnak egyhangú javaslatával szemben a miniszterium minden indokolás nélkül homlokegyenest ellenkező álláspontot foglalt el. Teljes tisztelettel megköveti azonban a nyilvánosság előtt is a miniszteriumot a szándékaltalan megbántásért is.

Dr. Ajtai Sándor: Ügyvezető bejelentését köszönettel tudomásul veszi.

Onczay László: Kivánatosnak tartja a magyar erdőgazdaság szempontjából, hogy bizonyos ellentétek lehetőség szerint elsimíttassanak. Nézete szerint tehát keresni kell a kölcsönös megértés és meggyőzés útját, hogy a jövő számára a magyar erdőbirtokosság egyetemére nézve egyformán előnyös megoldást lehessen találni. Ezért kéri, hogy a kiküldendő bizottságban az ellentétes álláspontok képviselői egyformán szóhoz jussanak.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Felteszi a kérdést, hogy a választmány elvben a tűzifa kötött forgalmát kívánja-e fenntartani vagy sem.

A választmány egyhangúlag a kötött forgalom fenntartása mellett foglal állást.

Ügyvezető: Javasolja, hogy a választmány foglaljon állást az intervenció felvásárlás elve mellett. Nézete szerint ez a bizottság munkáját lényegesen megkönnyítené.

Báró Waldbott Kelemen elnök szerint igen lényeges kérdés, hogy a kötött forgalommal kapcsolatosan a hivatalos ármegeállapítás szükségességét is kimondja-e a választmány. Javasolja, hogy a választmány ilyen értelemben foglaljon állást, mert a magyar erdőgazdaság jövedelmezőségét ezidő szerint csak az áraknak hivatalos megállapításával lehet biztosítani.

A választmány egyhangúlag magáévá teszi az elnök indítványát.

Báró Waldbott Kelemen elnök: A kiküldendő bizottság tagjaira vonatkozólag kér indítványt. Hangsúlyozza, hogy miután a tárgyalások meglehetősen sok időt igényelnek, elsősorban azokat a választmányi tagokat kellene számításba venni, akik helyben laknak és az ülésen minden nehézség nélkül részt tudnak venni. Javasolja, hogy a bizottság tagjaiul az elnökségen kívül jelölje a választmány gróf Esterházy Mórát, gróf Mailáth György, Osztrólszky Miklós, báró Prónay György, Rimler Pál és Walla Ferenc Urakat.

Czillinger János: Véssey Ferencet ajánlja, mint a kérdés egyik legalaposabb ismerőjét.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Nézete szerint helyesebb, ha a választmány csak a saját kebeléből kiküldött tagokból alakítja meg a bizottságot.

Gróf Esterházy Mórát úgy véli, hogy a bizottságnak a külföldi fabehozatal kérdésével is foglalkoznia kell. Kéri, hogy a választmány tekintszen el az ő bizottsági tagságától, miután április hó 15-ig nem lesz Budapesten.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Hangsúlyozza, hogy igen fontosnak tartja gróf Esterházy Mórát Öexcellenciájának személyes részvételét a tárgyalásokban. Tekintettel arra, hogy a tárgyalások előreláthatólag április 15-ike után is elhúzódnak, felkéri Öexcellenciáját a tagság vállalására, mert a megindítandó tárgyalásoknak éppen az a célja, hogy az ellentétes nézeteket közelebb hozza egymáshoz és így éppen azoknak kötelességük részt venni a bizottságban, akik a rendszert a múltban legerősebben támadták.

Az igazgatóválasztmány a bizottság összeállítását elnök indítványa szerint fogadja el.

Báró Waldbott Kelemen elnök indítványára a bizottság tagjai elhatározzák, hogy legközelebbi ülésüket március 31-én délután 6 órakor tartják.

Ügyvezető: Tájékoztatja a választmányt a tűzifakészletek legújabb felvételének eredményéről. Az eredetileg bejelentett 163.933 wg. fa lecsök-

kent 133.521 norm. kocsirakományra, tehát kb. 30 ezer kocsirakomány az, amivel a készletmennyiség apadt. Ebből a kb. 30 ezer wg-os hiányból 887.8 esik a Faforgalmi által felvásárolt készletekre, a többi a kívülállók készleteire. Bemutatja a Bánya-, Kohó- és Erdőmérnökhallgatók keresztény ifjúsági körének az egyesülethez intézett beadványát: Bencez Lajos erdőmérnökjelölt, a brünni magyar akadémikusok körének elnöke, egy levelet írt az Ifjúsági Körhöz, amelyben az „Erdészeti Lapok“ díjtalan megküldését kéri. Javasolja ennek a kérelemnek teljesítését.

A választmány egyhangulag hozzájárul ügyvezető javaslatához.

Ügyvezető: Bemutatja özv. Kallivoda Andorné és özv. gróf Benyovszky Móriéné levelét, amelyben az egyesület részvétőért köszönetüket nyilvánítják.

Tudomásul szolgál.

Ügyvezető: Bemutaja Balsay Miklós, Huf József, Karner Kálmán, Kubicza László, Lesznyák József, Menyhárt Ferenc, Speer Norbert, Szentkúti Ferenc, Scholez Pál és Rozim József erdőmérnökök tagfelvétel iránti kérvényét. Minthogy mindannyian szabályszerű ajánlással jelentkeztek, javasolja tagként való felvételüket. Kéri az igazgató-választmányt, hogy itt dolgozó, ideiglenesen alkalmazott erdőmérnökök tagdíja 12.— pengőben állapíttassék meg.

A választmány ügyvezető javaslatát egyhangulag magáévá teszi.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

A „Magyarország Erdőtisztí Címtára“ kiegészítése ügyében, minthogy még mindig érkeznek elkésett bejelentések, az adatgyűjtés idejét *f. é. május 31-ig* meghosszabbítjuk. Utalunk a lapunk mult számában közölt felhívásunkra és tisztelettel kérjük olvasóinkat, hogy helyreigazító adataikat fenti határidőig hozzánk eljuttatni szíveskedjenek.

Országos Erdészeti Egyesület.

Írói tiszteletdíjak! Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. Es pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásul végezt közli: a kiadóhivatal.

Helyreigazítás. Lapunk áprilisi számában Zay Imre gróf: „*Mit várhatunk az új vadászati törvénytől?*“ c. tanulmányába sajnálatos sajtóhiba csúszott be. A 302. oldalon a 4. bekezdés 2. sorában „*existenciáinak*“ szó helyébe „*exigenciáinak*“ kifejezés teendő.

Kedvezményes tűzifa szállításra jogosult újabb vasúti feladó állomás. Lapunk legutóbbi közlése óta a MÁV Igazgatósága a következő állomásokat vette fel a kedvezményes tűzifa szállításra jogosult állomások sorába: *Tállya, Répcelak.*